

[Finansministeren.]

Banktilsynet mente, de skulde foretage efter Bankloven. Jeg synes, at det er et sørgeligt Eksempel paa, hvordan Pengeverdenen i Øjeblikket ser paa Konsolideringsspørgsmaalet, at man beslutter at anlægge Sag mod Staten for at slippe med ringere Henlæggelser, end Staten mener er paabudt i den gældende Lov. Jeg tror, jeg har Lov til at sige, at de, som her i Rigsdagen og andre Steder taler det private Erhvervslivs Sag, taler Pengeverdenens Sag, ud fra privatøkonomiske Synspunkter, skulde rette deres Henvendelser udad mod de Folk, der rundt om i vort Land har Ansvaret for, hvad der sker i saa Henseende. Hvis man kunde faa dem til at konsolidere noget mere og forstaa, at Konsolidering er noget mere nødvendig, end man synes at mene for Tiden, tror jeg, det vilde være til stor Gavn for vort Lands fremtidige Økonomi.

Hauch: Den højtærede Finansminister ved meget godt, at jeg overhovedet ikke har tænkt mig at bestride Rigtigheden af de statistiske Oplysninger, som den højtærede Finansminister har meddelt her. Dersom jeg havde ment, at det var urigtige Oplysninger, og ment at kunne bevise dette, havde jeg naturligvis givet mig i Kast med dem straks og paavist Urigtigheden deraf. Det, som jeg har fremholdt, og som jeg skal tillade mig at gentage endnu en Gang, er imidlertid, at jeg er forundret over den Anvendelse, den højtærede Minister gjorde af disse Oplysninger. Nu har vi imidlertid faaet Besked, og det er mig en ikke ringe Tilfredsstillelse som Resultat af denne Diskussion om Oplysningerne om, hvordan Skattnedsættelsen har virket overfor den enkelte, idet den højtærede Minister gjorde den Bemærkning, at disse Oplysninger havde deres Mission ude i Befolkningen. Ja, ja, det er jeg klar over, de har haft deres Mission, og den ærede Ordfører for det radikale Parti (Veistrup) var endogsaa saa venlig at understrege det ved i sin Ordførertale at sige, at han gerne vilde gøre Oppositionen opmærksom paa, at det, der nu var Tale om i denne Forbindelse, var ikke socialdemokratiske og radikale Agitationsbolsjer, men det var virkelig gedigent Kød, som skulde ud til Kommunerne. Dermed faar vi hele denne Sag rigtigt belyst, og naar vi igen, jeg ved ikke for hvilken Gang, faar Lejlighed til fra Regeringspartiernes og den højtærede Ministers Side at høre Tale om Formuebeskatningens Urimelighed med Hensyn til Virkningen for den enkelte, skal jeg ikke have noget imod, at disse Partier benytter dette i

saa stor Udstrækning, som man kan finde Anledning til — det kan vi jo overhovedet ikke forhindre. Men jeg vil gerne bede om, at den højtærede Minister samtidig vil beskæftige sig med Spørgsmaalet om, hvordan Loven virker som kapitalbeskyttende Foranstaltning. Nu sagde den højtærede Minister, at han tillagde det ikke væsentlig Betydning eller meget stor Betydning — hvad Udtrykket nu var. Det er jo muligt, at den højtærede Minister ikke tillægger det større Betydning; men vi har i sin Tid tillagt det og tillægger det fremdeles Betydning at ordne det saaledes, at Kapitalen ikke opspises her i Landet.

Endelig udtalte Ministeren, at han maatte finde det urimeligt, og at Befolkningen ogsaa vilde finde det urimeligt, at der fandt Skattelettelse Sted for Formuer, hvis Afkastning efter den bestaaende Lov endog kunde gaa op til 6—7 pCt. — det var det Udtryk, den højtærede Minister brugte. Maa jeg da i al Stilfærdighed minde den højtærede Minister om, at vi her i Landstinget i Fjor, umiddelbart før Rigsdagen blev sendt hjem, vedtog et Lovforslag, efter hvilket ingen, medmindre han fik under 5 pCt., kunde faa nogen Lettelse i Formueskatten. Den Vej staaer i alt Fald den højtærede Minister aaben for at slippe af med de sidste 2 pCt., som Ministeren opererede med i denne Forbindelse.

Det, man i Øjeblikket trænger til indenfor dansk Erhvervsliv, er ikke at faa Skattepaalæg. Man maa ikke glemme, at det foreliggende Lovforslag betyder en Forøgelse af Skatten til saa og saa stort et Beløb, som den højtærede Minister vil indvinde. Om Anvendelsen af disse Penge skal jeg i denne Sammenhæng ikke tale. Men at det skulde være god Medicin for Erhvervslivet, at man i en Tid, hvor Forholdene er saa trykkede, yderligere beskatter til et Beløb af omtrent 10 Millioner, ligger udenfor det, jeg kan forstaa Rimeligheden af.

Lange: Den højtærede Minister fremhævede nogle af Resultaterne af de Bestræbelser, Regeringen har udfoldet for at faa foretaget en Rentenedsættelse, og han sagde, at der var rejst en Stemning for en saadan Nedsættelse. Jeg tror ogsaa, det er rigtigt, at Renten paa alle Maader søges bragt ned i den nuværende Situation, idet jeg mener, der er Grundlag for en saadan Rentenedsættelse; men paa en Stemning, selv om den er rejst af Regeringen, faar man ikke gennemført nogen varig Rentenedsættelse. Baggrunden for en saadan maa være tilstrækkelig Kapitaldannelse. Naar Regerin-